

Prima instanță: Gh. Mîțu
(Judecătoria Soroca)
Instanța de apel: E. Ababei, N. Chircu, A. Garbuz
(Curtea de Apel Bălți)

dosar nr.2ra-766/17

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului: Valeriu Doagă

Judecători: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Revenco împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” și menținută hotărîrea Judecătoriei Soroca din 01 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 28 ianuarie 2016 Revenco Serghei a depus cerere de chemare împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul nr.126 din 31 decembrie 2015 a încetat contractul individual de muncă încheiat cu ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” în legătură cu expirarea termenului contractului individual de muncă pe durată determinată la data prevăzută în contract.

Consideră că ordinul nr.126 din 31 decembrie 2015 este unul ilegal din motiv că angajatorul în mod eronat a indicat art.82 lit.f) din Codul Muncii ca motiv de drept pentru încetarea raporturilor de muncă. Susține reclamantul că acesta reprezintă un ordin de concediere din inițiativa angajatorului, dar nu încetarea contractului individual de muncă pe motive ce nu depind de voința părților. La fel, emiterea ordinului nu a fost precedată de consultarea organului sindical.

Solicită reclamantul anularea ordinului nr.126 din 31 decembrie 2015 cu privire la încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu de depind de

voința părților, restabilirea la locul de muncă, în funcția de șef de ocol deținută în cadrul unității, încasarea salariului mediu pentru întreaga absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral în sumă de 21 953 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 01 aprilie 2016 acțiunea a fost admisă parțial. S-a anulat ordinul nr.126 din 31 decembrie 2015 cu privire la încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților, a fost restabilit Serghei Revenco la locul de muncă deținut în cadrul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” în funcția de șef la ocolul silvic Șolcani. S-a încasat de la ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” în beneficiul lui Serghei Revenco salariul mediu pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 01 ianuarie 2016 - 01 aprilie 2016, prejudiciul moral în mărime de 19 643 lei și suma de 4 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca”, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La 17 februarie 2017 ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016, solicitând repunerea în termen a recursului, admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii și au fost aplicate eronat normele de drept material.

La fel, susține că ținând cont de prevederile art. 436, precum și de art. 116 și 438 alin. (2) CPC, dacă recurentul îndeplinește în termen indicațiile din încheierea judecătorească, recursul se consideră depus la data prezentării inițiale, invocând încheierea Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2017, prin care inițial cererea de recurs a ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” a fost restituită pentru înlăturarea neajunsurilor.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele dosarului rezultă că nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” a declarat apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 08 noiembrie 2016, fiind respins apelul declarat de ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca”.

Materialele dosarului atestă că la ședința instanței de apel din data de 08 noiembrie 2016 reprezentantul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” nu a fost prezent.

La 24 noiembrie 2016 Curtea de Apel Bălți le-a expediat părților copia deciziei instanței de apel (f.d. 145).

Conform avizului de recepție contra semnătură se atestă că apelantul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 29 noiembrie 2016 (f.d. 146). Prin urmare, din această dată începe să curgă termenul de două luni pentru declararea recursului, care expiră la data de 30 ianuarie 2017.

Cu toate acestea, ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” a depus recurs la data de 17 februarie 2017, astfel cu încălcarea termenului de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că depășirea termenului de declarare a recursului constituie temei, în conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, de a considera recursul inadmisibil.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului, precum că ținând cont de prevederile art. 436, precum și art. 116 și 438 alin. (2) CPC, dacă recurentul îndeplinește în termen indicațiile din încheierea judecătorească, recursul se consideră depus la data prezentării inițiale, anexînd în acest sens încheierea Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2017, prin care cererea de recurs a ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” inițial a fost restituită pentru înlăturarea neajunsurilor. Instanța de recurs menționează în acest sens că neajunsurile urmau a fi înlăturate în interiorul termenului de 2 luni prevăzut de lege pentru declararea recursului.

Totodată, instanța de recurs remarcă că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” a depus cererea de recurs cu omiterea termenului prevăzut de lege, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a-l considera ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 al. (2), art. 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

